

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια ἴδε σελ. 229

Παρετήρησεν ὁμως τότε ὅτι ἕνεκα τῆς πτώσεως τοῦ πίνακος, ὃ ἐν αὐτῷ γραφεῖς ἀριθμὸς, ὅστις παρίστα εἰς μέτρα τὴν περιφέρειαν τῆς Γῆς εἰς τὸν Ἰσημερινόν, εἶχεν ἐν μέρει ἀπαλειφθῆ. Ἡτοιμάσθη δὲ νὰ τὸν συμπληρώσῃ, ὅτε ὁ κώδων τοῦ τηλεφώνου ἀντήχησεν ἐκ νέου μετὰ πυρετώδους δονισμοῦ.

« Πάλιν! ἀνέκραζεν ὁ I. T. Μάστων καὶ ἔσπευσε πρὸ τῆς συσκευῆς.

— Ποῖος εἶνε; ἠρώτησεν.

— Ἡ μίστρες Σκόρβιτ.

— Καὶ τί μὲ θέλει ἡ μίστρες Σκόρβιτ;

— Ὁ τρομερὸς αὐτὸς κεραυνὸς μήπως ἔπεσεν εἰς τὴν κατοικίαν σας;

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα!

— Κύριε φύλαττε! Ὁ κεραυνός.....

— Ἡσυχάσατε μίστρες Σκόρβιτ!

— Δὲν ἐπαθετε τίποτε, ἀγαπητὴ κύριε Μάστων;

— Ὁχι.

— Εἴσατε πράγματι βέβαιος ὅτι ὁ κεραυνὸς δὲν σας ἐπέραξε;

— Βεβαίωτατος.

— Ἀλλὰ θὰ εἴσατε τοῦλάχιστον συγκεινημένος;

— Τὸ μόνον πράγμα τὸ ὁποῖον μὲ συγκινεῖ τὴν στιγμὴν αὐτήν, εἶναι ἡ πρὸς ἐμὲ φιλία σας, ἐθεώρησε καθήκον του ν' ἀπαντήσῃ ἀβροφῶνως ὁ I. T. Μάστων.

— Καλὴ νύκτα σας, ἀγαπητὴ Μάστων!

— Καλὴ νύκτα σας! ἀγαπητὴ μίστρες Σκόρβιτ. »

Καὶ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του προσέθεσε χαμηλοφῶνως:

« Ὁ διάβολος νὰ πάρῃ τὴν ἀξιόλογον αὐτὴν κυρίαν! Ἄν δὲν μὲ ἐκάλει εἰς τὸ τηλεφῶνον, δὲν θὰ ἐκινδύνευον νὰ κεραυνοβοληθῶ!

Ἔλα ὁμως ἐτελείωσαν πλέον. Οὐδεὶς ἔμελλε τοῦ λοιποῦ νὰ διαταράξῃ τὸν I. T. Μάστων εἰς τὰς ἀσχολίας του. Ὅπωςδὴποτε διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ πάσης ἐνδεχομένης ἐνοχλήσεως καὶ νὰ τὸν ἀφήσωσιν ἡσυχον, ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ ἐντελῶς ἄφωνον τὴν τηλεφωνικὴν συσκευὴν, διακόψας τὴν ἠλεκτρικὴν συγκοινωνίαν.

Μεθ' ὃ θέσας ὡς βᾶσιν τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον εἶχε γράψῃ πρὸ ὀλίγου ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος, συνήγαγεν ἐξ αὐτοῦ διαφόρους τύπους καὶ τέλος ἕνα ὀριστικὸν τὸν ὁποῖον ἐσημείωσεν εὐκρινῶς ἐπὶ τοῦ πίνακος πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀφοῦ ἀπήλειψε προηγουμένως ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς ἐξ ὧν εἶχε πορισθῆ αὐτόν.

Τότε δὲ ἀφέθη εἰς ἀτελεύτητον σειρὰν ἀλγεβρικῶν σημειῶν ἢ ἐξισώσεων

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, ἦτοι τὴν 11 Ὀκτωβρίου ὁ θυμάσιος ἐκεῖνος μηχανικὸς ὑπολογισμὸς εἶχε λυθῆ, ὃ δὲ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἔφερεν ἐν θριάμβῳ εἰς τοὺς συνεταίρους του τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἣν μετ' εὐλόγου ἀνυπομονησίας ἀνέμενον οὔτοι.

Ὁ πρακτικὸς τρόπος τῆς μεταβάσεως εἰς τὸν B. Πόλον πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν αὐτῷ λιθιανθρακῶν ἦτο τοῦ λοιποῦ μαθηματικῶς ἐνδεδειγμένος. Συνεπεία τούτου ἰδρύθη ἐταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Ἐκμεταλλευτικὴ τοῦ B. Πόλου Ἐταιρία*, πρὸς ἣν ἡ ἐν Βασιγκτῶν Κυβέρνησις ἐξεχώρησε τὴν κυριότητα τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον αὐταὶ τῆ κατακυρωθῆ. Γνωστὸν δ' εἶναι ἡμῖν τίνι τρόπῳ, τῆς κατακυρώσεως ταύτης ἐπιτευχθεῖσης, ἡ νέα ἐταιρία προεκάλεσε τὴν χρηματικὴν συμμετοχὴν τῶν κεφαλαιούχων τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ Νέου Κόσμου.

Z.

Ὅπου ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν δὲν λέγει περισσότερα ἀφ' ὅσα τὸν συμφέρει νὰ εἴπῃ.

Τὴν 22 Δεκεμβρίου οἱ ἐγγραφέντες μέτοχοι τῆς ἐταιρίας Βαρβικῶν καὶ Σα συνεκλήθησαν εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Τόπος δὲ τῆς συνελεύσεως ὤρισθη, ὡς εἰκόσ, τὸ κατάστημα τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, μετὰ τὰς εὐρυτάτας αἰθούσας του, ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς «*Εὐρώσεως*». Ἀλλ' οὐδ' ὀλόκληρος ἡ πλατεῖα ἤρκει νὰ περιλάβῃ, τὸ συσσωρευθὲν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν πλῆθος. Ὅμως οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, διότι ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ ὑδραργυρικὴ στήλη ἐσημείου θερμοκρασίαν 10 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ δὲν ἦτο δυνατόν βεβαίως νὰ συνεδριάσωσιν ἐν ὑπαίθρῳ.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἐκοσμεῖτο συνήθως διὰ παντοειδῶν μηχανημάτων τῆς πυροβολικῆς τέχνης. Ἦτο αὐτόχρημα ὀπλοστάσιον. Καὶ αὐτὰ τὰ ἔπιπλα, ἐδώλια καὶ τράπεζαι, ἔδραι καὶ ἀνακλιντρα, εἶχον σχῆμα παράδοξον, παραπλήσιον πρὸς τὸ τῶν φονικῶν ὀργάνων, τῶν πῦρ καὶ θάνατον ἐξευρομένων, ἅτινα ἐξαπέστειλαν εἰς ἄλλον καλλίτερον κόσμον πλῆθος ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποῖων μύχιος πόθος θὰ ἦτο βεβαίως ν' ἀποθάνωσιν ἐκ γήρατος.

Καὶ ὁμως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅλος αὐτὸς ὁ σωρὸς ἐδέησε νὰ ἐκτοπισθῆ, διότι ἡ συνέλευσις, ἧς ἔμελλε τὰ προεδρεύσῃ ὁ Ἴμπεϋ Βαρβικῶν δὲν ἦτο ἀρνηφίλων συνάθροισις ἀλλὰ φιλειρηνικωτάτη καὶ βιομηχανικὴ συνέλευσις. Ὁρίσθησαν λοιπὸν ἀρκεταὶ θέσεις διὰ τοὺς ἀπανταχόθεν τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν συρρέυσαν-

τας πολυαριθμούς μετόχους. Ἐν τῇ μεγάλῃ λοιπὸν αἰθούσῃ, καθὼς καὶ ἐν ταῖς συνεχόμεναις μετ' αὐτῆς, ὁ συνωστισμὸς τοῦ πλήθους ἔφθανε μέχρις ἀσφυξίας, ἀτελεύτητοι δὲ στοῖχοι τῶν μὴ δυναθέντων νὰ εἰσχωρήσωσιν παρεξέτειναν τοὺς κυματισμοὺς τῆς μέχρι τοῦ κέντρου τῆς πλατείας τῆς Ἐνώσεως.

Τὰ μέλη τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, καθὸ ἰδρυταὶ καὶ πρῶτοι μέτοχοι τῆς νέας ἐταιρίας, κατεῖχον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τὰς πλησιεστέρας εἰς τὸ προεδρεῖον θέσεις. Ἐν αὐτοῖς δὲ διεκρίνοντο, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἀγέρωχοι διὰ τὸν θριαμβὸν τῶν, ὁ συνταγματάρχης Βλούμσθερου, ὁ ξυλόπους Τόμ Χούντερ, καὶ ὁ ζωηρότατος συνάδελφος τῶν Βίλσβυ. Ἀναπαυτικῇ ἔδρᾳ εἶχεν ὀρισθῆναι φιλοφρόνως διὰ τὴν μίστρας Εὐαγγελίαν Σκόρβιτ, ἣτις μάλιστα δικαιοματικῶς θὰ ἠδύνατο, καθὸ κάτοχος τῶν πλείστων μετοχῶν, νὰ καταλάβῃ θέσιν, ἂν ἤθελε, πλησίον τοῦ προέδρου Βαρβικάν. Πλὴν δὲ ταύτης, καὶ ἄλλαι κυρίαὶ ἀνήκουσαι εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, κατήντιζον διὰ τῶν πέλων των, τῶν ἀνθοβριθῶν ἢ πτεροφόρων ἢ ταινιοποικιλίων, τὸ ὑπὸ τὸν ὑαλοσκεπῆ θόλον τῆς αἰθούσης συνωστιζόμενον θορυβῶδες πλῆθος.

Κυρίως εἰπεῖν ἢ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην παρόντων μετόχων ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆναι οὐ μόνον ὡς ἀσπαζομένη τὰς ἰδέας τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ὡς φιλικώτατα πρὸς αὐτὰ διακειμένη.

Ἄλλ' ὑπῆρχον καὶ ἐξαιρέσεις. Οὕτω λόγου χάριν οἱ Εὐρωπαῖοι πληρεξούσιοι, ὁ Σουηδός, ὁ Δανός, ὁ Ἀγγλός, ὁ Ὀλλανδός, ὁ Ρῶσος, κατεῖχον ἰδιαιτέρας θέσεις. Παρῆσαν δὲ εἰς τὴν συνέλευσιν, διότι ἕκαστος αὐτῶν εἶχε φροντίσῃ νὰ ἐγγραφῆ δι' ἀριθμὸν μετοχῶν, παρέχοντα τὸ δικαίωμα μιᾶς ψήφου. Ἀποῦ πρότερον εἶχον οὗτοι συνασπισθῆναι, καὶ εἶδμεν ὅπως ἐπιτυχῶς, διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, δὲν ἔλειψαν ἤδη νὰ πράξωσι τὸ αὐτό, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δυσφημησῶσι καὶ τοὺς ἀγοραστὰς καὶ τὴν ἐπιχείρησιν των. Εὐνόητος δ' εἶναι ἢ περιέργειά των ν' ἀκούσωσι τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ προέδρου Βαρβικάν, ἣτις οὐδόπως ἀμφέβαλλον ὅτι θὰ διεφώτιζεν αὐτοὺς περὶ τῶν ἐπινοηθέντων τρόπων πρὸς μετάβασιν εἰς τὸν Βόρειον πόλον. Αὐτὴ ἢ μετάβασις εἰς τὸν Πόλον ἐπαρουσίαζε δυσκολίας πολλῶν μείζονας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν αὐτῷ λιθανθρακῶν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἂν ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς ἀφορμὴ εἰς ἀντιρρήσεις, οὔτε ὁ Ἐρικ Βάλδεναν, οὔτε ὁ Βόρις Καρῶφ, οὔτε ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν, οὔτε ὁ Γιάν Χάραλδ θὰ ἐδίσταζον νὰ ζητήσωσι τὸν λόγον· ὁ δὲ ταγματάρχης Δόνελλαν, ἔχων ὡς ὑποβολέα τοῦ τὸν Δὴν Τούδριγκ, εἶχεν ἀμετά-

τρεπτον ἀπόφασιν νὰ ἐξελέγξῃ ἀνηλεῶς καὶ νὰ καταστενωχωρήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του Ἴμπεῦ Βαρβικάν.

Ἡ ὀγδόη ὥρα τῆς ἐσπέρας ἐσήμανεν ἤδη. Ἡ κεντρικὴ αἰθούσα, αἱ συνεχόμεναι αὐτῇ, οἱ διάδρομοι καὶ αἱ αὐλαὶ τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἐξήστραπτον ἐκ τῶν ἠλεκτρικῶν φώτων, ἅτινα ἐπέχεον λαμπτήρες τοῦ Ἐδίσσων. Ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶχον ἀνοιχθῆναι αἱ θύραι εἰς τὸ πολιορκοῦν αὐτὰς πλῆθος, ἀδιάκοπος θόρυβος ψιθυρισμῶν ἐπλήρου τὰς αἰθούσας, ἀλλ' ὁ θόρυβος οὗτος ὡς ἐκ συνθήματος ἐκόπασεν, ἅμα ὁ κλητὴρ ἀνήγγειλε τὴν εἴσοδον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τῶντι ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὁ γραμματεὺς I. T. Μάστων καὶ ὁ συνεταῖρος αὐτῶν λοχαγὸς Νίκολ εἰσῆλθον καὶ ἔλαβον θέσεις ἐπὶ ἐξέδρας ἐστολισμένης, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τράπεζα κεκαλυμμένη διὰ κυανοχρόου ἐριούχου καὶ ἀπλέτως φωτιζομένη ἄνωθεν. Τριπλαῖ παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, ἐπαναληφθεῖσαι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκτός πλήθους.

Ὁ I. T. Μάστων καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ ἐκάθησαν ἐπισήμως, ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ των.

Ὁ δὲ πρόεδρος Βαρβικάν, ὅστις εἶχε σταθῆναι ὄρθιος, θέσας τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐντὸς τοῦ θυλακίου του, τὴν δὲ δεξιὰν ἐντὸς τοῦ ὑπενδύτου, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς.

«Κύριοι καὶ κυρίαὶ μέτοχοι,

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας, συνεκάλεσεν ὑμᾶς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ὅπως σᾶς κάμῃ σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν.

«Ἐκ τῶν συζητήσεων τῶν ἐφημερίδων ἐπιληροφορήθητε ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας εἶναι ἢ ἐκμετάλλευσις τῶν λιθανθρακῶν τοῦ ἀρκτικού πόλου, τὸν ὁποῖον ἐξεχώρησεν εἰς ἡμᾶς ἢ ὁμόσπονδος Κυβέρνησις. Τὸ κτῆμα τοῦτο περιελθὼν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα ἡμῶν διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, ἀποτελεῖ τὴν ἐταιρικὴν συνεισφοράν τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ εἰς τὴν ἐταιρίαν, διὰ δὲ τῶν κεφαλαίων, ἅτινα διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς 11 Δεκεμβρίου ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν των, θέλουσι δυναθῆναι νὰ ὀργανώσωσι τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἐξ ἧς προσδοκῶμεν κέρδη ἀνήκουστα μέχρι τοῦδε εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν.»

Οἱ πρῶτοι ψιθυρισμοὶ ἐπιδοκιμασίας διέκοψαν ἐνταῦθα ἐπὶ στιγμὴν τὸν ῥήτορα.

«Δὲν ἀγνοεῖτε, ἐξήκολούθησεν, ἐκ τίνων σκέψεων ὀρμώμενοι παραδεχόμεθα τὴν ὑπαρξίν πλουσιῶν ἀνθρακικῶν κοιτασμάτων, ἴσως δὲ καὶ ὀρυκτοῦ ἔλεφαντόδοντος, εἰς τὰς περὶ τὸν πόλον χώρας. Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἀνεγράφησαν ἐν τῷ παγκοσμίῳ τύπῳ, οὐδεμίαν καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑπαρξέως τῶν λιθανθρακῶν.

« Εἶνε δ' ὁ ἄνθραξ ἡ πηγή ὅλης τῆς νεωτέρας προόδου τῆς βιομηχανίας. Παρασιωπῶν τὸν λιθάνθρακα καὶ τὸν ὀπτάνθρακα, τοὺς χρησιμεύοντας πρὸς θέρμανσιν καὶ πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀτμοῦ καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, σὰς ἀναφέρω μόνον τὰ διάφορα ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα, τὰ χρώματα τοῦ ἐρυθροδάνου, τῆς ὀρκίνης, τοῦ Ἰνδικοῦ, τῆς φουξίνης, τοῦ ὑσγίνου· τὰ μύρα τῆς βανίλλης, τοῦ ἀμυγδαλοῦ, τῆς σπιραίας, τοῦ καρυοφύλλου, τῆς καφουράς, τοῦ ἀνίσου, τοῦ θυρολίου, τῆς ἡλιοτροπίνης· τὰ πικράτια, τὴν ἀμμωνίαν, τὸ ναφθόλιον, τὸ φαινόλιον, τὴν ἀντιπυρίνην, τὴν βενζίνην, τὴν ναφθελίνην, τὸ πυρογαλλικὸν ὀξύ, τὴν ὕδροκινώνην τὴν τανίνην, τὴν σακχαρίνην, τὴν ὑγρὰν πίσσαν, τὴν ἀσφαλτον, τὴν πίσσαν, τὰ λιπαρὰ ἔλαια, τὸ βερενίκειον, τὸ κίτριον πρωσσικὸν κάλιον, τὸ κυανικόν, τὸ φωταέριον κτλ. κτλ. »

Καὶ μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν ταύτην ὁ ῥήτωρ ἐστάθη καὶ ἀνέπνευσεν θορυβωδῶς, ὡς ἀποκαμῶν ὄρμευς, εἰτὰ δ' ἔνεκα τῆς μακρᾶς εἰσπνοῆς ἀέρος ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν λόγον του.

« Εἶνε δυστυχῶς βέβαιον, εἶπεν, ὅτι ὁ γαιάνθραξ, ἡ κατ' ἐξοχὴν πολύτιμος αὕτη ὕλη, μετὰ χρόνον οὐχὶ πολὺ ἀφεςτῶτα ἡμῶν θὰ ἐξαντληθῇ ἔνεκα τῆς ὑπερμέτρου καταναλώσεώς του. Ὁ γαιάνθραξ παντελῶς θὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ σήμερον ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθρακωρυχεῖα πρὶν ἢ παρέλθωσι πεντακόσια ἔτη.

— Τριακόσια ! ἀνέκραζεν εἰς τῶν ἀκροατῶν.

— Διακόσια ! ἀπήντησεν ἄλλος.

— Ἔστω ! Ἄς εἴπωμεν λοιπὸν ὅτι τὰ ἀνθρακωρυχεῖα θὰ ἐξαντληθῶσιν ἐν χρονικῇ διαστάματι σχετικῶς οὐχὶ μακρῷ, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, καὶ ἄς προσπαθῶμεν ν' ἀνακαλύψωμεν νέους τόπους παραγωγῆς, ὡσκει ὁ γαιάνθραξ ἐμελλε νὰ ἐκλείψῃ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. »

Καὶ μετὰ μικρὰν διακοπήν, ἐπίτηδες γενομένην ὅπως ἐντείνωσι τὴν προσοχὴν τῶν οἱ ἀκροαταί, ὁ πρόεδρος ἀνεφώνησεν :

« Ὅθεν κύριοι καὶ κυρίαι μέτοχοι ἐγερθῆτε, ἀκολουθήσατέ με, μεταβῶμεν εἰς τὸν Πόλον ! »

Πράγματι δὲ ὅλον τὸ πλῆθος ἐκινήθη, μόνον οὐχὶ ἔτοιμον νὰ δέσῃ τὰς ἀποσκευὰς του, ὡσανεὶ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν εἶχεν ἐπιδείξῃ πλοῖον μέλλον ν' ἀποπλεύσῃ διὰ τὰς ἀρκτικές χώρας.

Ἄλλὰ παρατήρησις ἐξενεχθεῖσα διὰ φωνῆς ὀξείας καὶ εὐκρινοῦς ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Δόνηλλαν, ἐπέσχεν ἐν ἀκαρεῖ τὸ ἐνθουσιῶδες ἀλλὰ παράλογον ἐκεῖνο κίνημα τοῦ πλήθους.

« Πρὶν σηκώσωμεν τὴν ἄγκυραν, εἶπε, προβάλλω τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταβάσεως εἰς τὸν πόλον. Ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ ὑπάγετε διὰ θαλάσσης ;

— Οὔτε διὰ θαλάσσης, οὔτε διὰ ξηρᾶς, οὔτε

διὰ τοῦ ἀέρος, » ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ πρόεδρος Βαρβικάν.

Οἱ ἐγερθέντες ἐπαγκάθησαν, καταληφθέντες ὑπὸ εὐνοήτου αἰσθήματος ἀκατασχέτου περιεργείας.

« Δὲν ἀγνοεῖτε βεβίαιως, ἐπανέλαβεν ὁ ῥήτωρ, τὰς ἀποπειράς, αἵτινες ὑπὸ πολλῶν ἐγένοντο, ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ ἀπρόσιτον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς γηίνης σφαίρας. Ἐν τούτοις ἀναγκαῖον κρίνω νὰ ὑπομνήσω ὑμᾶς αὐτὰς ἐν συντόμῳ, ὅπως ἀποδώσω τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τοὺς τολμηροὺς ἐρευνητάς, τοὺς τε ἐπιζήσαντας καὶ τοὺς θανόντας κατὰ τοὺς ὑπερανθρώπους ἐκείνους πλοῦς. »

Γενικὴ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ ἀκροατηρίου ἐπηκολούθησε τοὺς λόγους τούτους.

« Ἐν ἔτει 1845, ἐξηκολούθησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὁ Ἄγγλος σὲρ Τζῶν Φραγκλίνος, ἐπιβαίνων τοῦ Ἑρέβους καὶ τοῦ Τρόμου, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Πόλου, ἐχάθη εἰς τὰς ἀρκτικές χώρας, ἀγνωστον πότε καὶ ποῦ.

« Ἐν ἔτει 1854, ὁ Ἀμερικανὸς Καὶν μετὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου Μόρτων ἐξορμῶσιν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Φραγκλίνου καὶ αὐτοὶ μὲν μετὰ τινα χρόνον ἐπανέρχονται σῶοι, τὸ πλοῖόν των ὁμῶς Προέλασις (Advance) δὲν ἐπανήλθεν.

« Ἐν ἔτει 1859, ὁ Ἄγγλος Μάκ Κλίντοκ ἐκ σημειώσεων, ἃς εὔρε, μανθάνει ὅτι οὐδεὶς ἐπέζησεν ἐκ τῶν συμμετασχόντων τοῦ πλοῦ τοῦ Ἑρέβους καὶ τοῦ Τρόμου.

« Ἐν ἔτει 1860, ὁ Ἀμερικανὸς Χάυες ἀποπλέει τῆς Βοστώνης ἐπὶ τῆς ἡμιολίας Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, ὑπερβαίνει τὸν ὀγδοηκοστὸν πρῶτον παράλληλον καὶ ἐπανέρχεται ἄπρακτος τῷ 1862, μὴ δυνηθεὶς μεθ' ὅλας τὰς ἡρωϊκὰς προσπαθείας τῶν συντρόφων του, νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω.

« Ἐν ἔτει 1869, οἱ πλοίαρχοι Κολδερβεῦ καὶ Ἐγεμαν, Γερμανοὶ ἀμφοτέρω, ἀποπλεύουσιν ἐκ τῆς Βρεμερχάφεν, ἐπιβαίνοντες τῆς Ἄρσης καὶ τῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ μὲν Ἄρσα κατασυντριβθεῖσα ὑπὸ τῶν πάγων βυθίζεται ὀλίγον κατωτέρω τῆς ἐβδομηκοστῆς πρώτης μοίρας βορείου πλάτους, τὸ δὲ πλήρωμα αὐτῆς μετὰ δυσκολίας σώζεται διὰ τῶν λέμβων τοῦ πλοίου, διὰ τῶν ὁποίων ἠδυνήθησαν νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰ Γροιλανδικὰ πελάγια. Ἡ δὲ Γερμανία εὐτυχεστέρα ἐκείνης, καταπλέει εἰς τὴν Βρεμερχάφεν, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ καὶ αὕτῃ νὰ προβῇ πέραν τῆς ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης μοίρας.

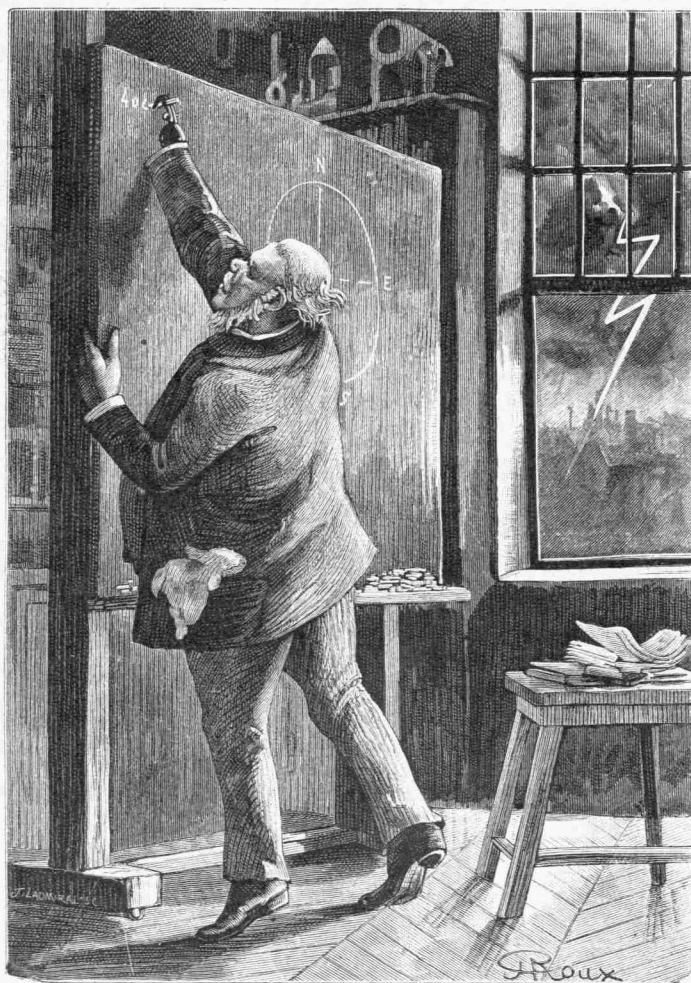
« Ἐν ἔτει 1871 ὁ πλοίαρχος Χάλ ἐπιβιβάζεται ἐν Νέα Ὑόρκη τὸ ἀτμοπλοῖον Πολάριδος. Ἡ διαχειμανσις ἦτο πολυμοχθωτάτη, μετὰ τέσσαρας δὲ μῆνας ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος ναυτίλος θνήσκει ἐκ τῶν κακουχιῶν.

« Μετὰ ἐν δ' ἔτος τὸ ἀτμοπλοῖόν του παρ-συσθὲν ἐπὶ τῶν παγοβούνων προτοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν μοῖραν βορείου

πλάτους, συντρίβεται προσκρούσαν εις παγοβούνια παραφερόμενα υπό τῶν κυμάτων. Δεκακτώ ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐπιβιβασθέντες υπό τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποπλοίαρχου Τύσων, μόλις καὶ μετὰ πολλὰς περιπετείας διαπεραιοῦνται εἰς τὴν ξηράν, ἐπιβάντες σχεδίας ἐκ πάγου, ἣν παρέσυραν τὰ βέυματα τῆς ἀρκτικῆς θαλάσσης· οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πολάριδος ἀπολεσθέντες δέκα τρεῖς ἄνδρες οὐδέποτε ἀνευρέθησαν.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀμεγάλου πολίτου», τοῦ διευθυντοῦ τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης*, ἐχαιρέτησαν οἱ ἀκροαταὶ διὰ τριπλῆς ἐπευφημίας.

«...ἐξοπλίζει τὴν *Zarét*, τῆς ἐποίας κυβερνήτην καθιστᾷ τὸν πλοίαρχον Δελόγκ, ἔλκοντα τὸ γένος ἐκ γαλλικῆς οἰκογενείας. Ἡ *Zarét*, ἀποπλέει τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου μετὰ πληρώματος τριάκοντα τριῶν ἀνδρῶν, διέρχεται τὸν Βερίγκειον πορθμόν, περικλείεται ἐντὸς τῶν πά-

*Επελήφθη τῶν ὑπολογισμῶν (σελ. 234).

« Ἐν ἔτει 1875, ὁ Ἄγγλος Νάρες ἀποπλέει τῆς Πορτομούθης ἐπὶ τοῦ *Ελαφροῦ* καὶ τῆς *Ανακαλύψεως*. Κατὰ τὸν ἀξιωματημῶν εὐκείνου πλοῦν, καθ' ὃν τὰ πληρώματα ἐπηξάν τὰ χειμάδια τῶν μεταξύ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου καὶ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου παραλλήλου, ὁ πλοίαρχος Μάρχαμ, προχωρήσας πρὸς βορρᾶν φθάνει μέχρις ἀποστάσεως τετρακοσίων μόνον μιλίων ἀπὸ τοῦ Πόλου, εἰς ὃν οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ προσεγγίση ἐπὶ τοσοῦτον.

« Ἐν ἔτει 1879, ὁ μέγας πολίτης τῆς Ἀμερικῆς Γόρδων Μπένετ.... »

γων, πρὸ τῆς νήσου Χέραλδ, καὶ τέλος καταποντίζεται πλησίον τῆς νήσου Βένεττ, σχεδὸν κατὰ τὸν ἑβδομηκοστὸν ἑβδομον παραλλήλον. Εἰς τὸ πλῆρωμα ἐν μόνον μέσον σωτηρίας ὑπολείπεται νὰ πλεύσῃ πρὸς νότον διὰ τῶν περισθαισῶν λέμβων τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ παγοβούνων· ἀλλ' ἀποδεκατίζεται ὑπὸ τῶν ταλαιπωριῶν· ὁ πλοίαρχος Δελόγκ θνήσκει κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου, πολλοὶ δὲ τῶν συμπλωτῆρων ὑφίστανται τὴν αὐτὴν τύχην καὶ μόνον δώδεκα ἐπανέρχονται ἐκ τοῦ πλοῦ ἐκείνου.

« Τέλος ἐν ἔτει 1881 ὁ Ἀμερικανὸς Γρηῖλυ,

ἀποπλέει τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς νέας Γῆς ἐπιβαίων τοῦ ἀτμοπλοίου *Πρωτέως*, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἰδρῦση σταθμὸν ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Λαίδης Φραγκλίνου, ὀλίγον κατωτέρω τῆς ὀγδοηκοστῆς δευτέρας μοίρας. Ἐκεῖ ἰδρύεται τὸ ἔρμυκ Κόγγερ ὀρμῶμενοι δ' ἐντεῦθεν οἱ τολμηροὶ διαχειμασταὶ προχωροῦσι πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμᾶς τοῦ ὄρμου, ὃ δ' ὑποπλοίαρχος Λούκγουδ μετὰ τοῦ Βραϊναρδ ἀνέρχονται, κατὰ Μάϊον τοῦ 1882, μέχρι τῆς

Ναυκηγήσαντος τοῦ *Πρωτέως*, ἔμειναν ἔρημοι ἐκτεθειμένοι εἰς παντοίας κακουχίας, εἴκοσι τέσσαρες ἄνδρες, ἄποικοι τρόπον τινὰ τῶν ἀξένων ἀρκτικῶν χωρῶν. Ὁ ἰατρός Παβύ, Γάλλος τὸ γένος, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι θνήσκουσιν, ὃ δὲ Γρηῖλυ, διαφυγὼν τὸν θάνατον, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ἣν ἐκόμισεν αὐτῷ ἡ Θέτις ἐν ἔτει 1883, μόνον ἐξ τῶν συμπλωτῆρων τοῦ ἐπαναφέρει. Εἰς δὲ τῶν ἡρώων τοῦ πλοῦ ἐκείνου, ὃ ὑποπλοίαρχ-

Δὲν ἀνεγνώρισάτε τὴν φωνὴν μου ; (σελ. 234).

ὀγδοηκοστῆς τρίτης μοίρας καὶ 35 λεπτῶν, ὑπερβάντες οὕτω τὸν πλοίαρχον Μάρχαμ κατὰ τινα μίλλια.

«Τοῦτο εἶνε τὸ ἀκρότατον μέρος τοῦ πόλου, εἰς ὃ ἔφθασε μέχρι τοῦδε ὁ ἄνθρωπος. Αὕτη εἶνε ἡ ἀπωτάτη *Θούλη* τῆς πολιτικῆς χαρτογραφίας.»

Νέαι κραυγαί, περιχοσμούμεναι διὰ τῶν κεκαυνοισμένων χίπ ! χίπ ! πρὸς τιμὴν τῶν ἀμερικανῶν ἐξευρευνητῶν, ἐπεσφράγισαν τοὺς λόγους τούτους.

« Ἀλλὰ, ἐξηκολούθησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὃ πλοῦς ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ λάβῃ οἰκτρὸν τέλος.

χος Λόκγουδ θνήσκει καὶ αὐτὸς κατόπιν, προσθέτων ἐν περιπλέον ὄνομα εἰς τὸ θλιβερόν μαρτυρολόγιον τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ! »

Τοὺς λόγους τούτους δὲν διέκοψαν ἐπευφημῖαι, ἀλλ' ἐν εὐλαθεῖ σιγῇ ἤκουσεν αὐτοὺς ἡ συνέλευσις, συμμεριζομένη τὴν δικαίαν συγκίνησιν τοῦ προέδρου Βαρβικάν.

Εἶτα διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς ἐξηκολούθησεν οὗτος.

« Οὕτω λοιπόν, τοσαύτη ἀφοσίωσις καὶ τηλικούτον θάρρος ἀπέβησαν ματαῖα. οὐδεὶς δ' ὑπερέβη τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην μοῖραν ! Καὶ εἶναι βέβαιον μάλιστα, ὅτι οὔτε θὰ δυνηθῇ

τίς ποτε νὰ τὴν ὑπερβῆ διὰ τῶν ἐν χρήσει μέ-
χρι τῆς σήμερον μέσων, διὰ πλοίων δηλονότι
ἢ σχεδιῶν διευθυνομένων ἀνά μέσον τοῦ δαι-
δάλου τῶν πάγων. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον
εἰς τὸν ἄνθρωπον ν' ἀψηφῆ τοιοῦτους κινδύνους,
οὔτε ν' ἀντέγῃ εἰς θερμοκρασίας τοσοῦτον τα-
πεινάς. Δι' ἄλλης ὁδοῦ λοιπὸν πρέπει νὰ προ-
χωρήσωμεν εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ Πόλου!»

Ἐκ τοῦ ῥίγους ὅπερ διέτρεξε τὸ ἀκροατήριον.
κατεφαίνετο ὅτι ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε τὸ σπουδαι-
ότερον μέρος τῆς ἀνακοινώσεως τὸ παρ' ἀπάντων
ἀναζητούμενον καὶ προσδοκώμενον ἀπόρρητον.

«Καὶ ποῦ θὰ τὴν εὑρετε αὐτὴν τὴν ὁδόν,
κύριε; ἠρώτησεν ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἀγγλίας.

— Μετὰ δέκα λεπτὰ θὰ τὸ μάθετε, κύριε
ταγματάρχα, ἀπεκρίθη ὁ πρόεδρος Βαρβικάν,
προσθέτω δέ, ἀποτεινόμενος πρὸς πάντας τοὺς
μετόχους: Ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς, διότι
οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐπιχείρησιν εἶναι αὐτοὶ
ἐκεῖνοι οἵτινες κλεισθέντες ἐντὸς βλήματος κυ-
λινδροκωμικοῦ. . . .

— Κυλινδροκωμικοῦ! ἀνέκραζεν ὁ Δὴν Τού-
δριγκ.

— . . . ἐτόλμησαν νὰ ταξειδεύσωσιν εἰς τὴν
Σελήνην. . .

— Καὶ ἐγύρισαν σεληνιασμένοι!» προσέθηκεν
λογοπικτικῶν ἐν οὐ δέοντι ὁ γραμματεὺς τοῦ
ταγματάρχου Δόνελλαν, τοῦ ὁποῦ αἱ ἄτοποι
παρατηρήσεις ἤρχισαν νὰ προκαλοῦν θορυβώ-
δεις διαμαρτυρίας.

Ἄλλ' ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὑψώσας τοὺς ὤ-
μους, ἐπανελάβε διὰ σταθερᾶς φωνῆς:

« Μάλιστα, κύριοι καὶ κυριαὶ μέτοχοι, μετὰ
δέκα λεπτὰ θὰ μάθετε κατὰ βάθος πῶς ἔχει ἡ
ὑπόθεσις».

Ψίθυρος ἀποτελούμενος ἐκ παρκτηταμένων
ἐπιφωνημάτων τοῦ πλήθους ἠκούσθη μετὰ τοὺς
λόγους τούτους, δι' ὧν ὁ ῥήτωρ ἐφαίνετο ὡς νὰ
ἔλεγεν εἰς τὴν συνέλευσιν « ἡσυχάσετε! μετὰ
δέκα λεπτὰ θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Πόλον!»

Καὶ ἐξηκολούθησεν ὡς ἐξῆς.

« Ἐν πρώτοις ἡπειρος εἶναι ἡ σχηματίζουσα
τὸ σκουφοειδὲς ἄκρον τοῦ πόλου; ἢ μήπως εἶναι
θάλασσα, ὁ δὲ πλοίαρχος Νάρες δὲν εἶχεν ἄδι-
κον ὀνομάσας αὐτὴν Παλαιοκρυσταλλικὴν, δη-
λαδὴ θάλασσαν τῶν παλαιῶν πάγων; Ἀπαντῶν
εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἐρώτησιν, λέγω:
Δὲν τὸ πιστεύομεν.

— Δὲν ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸ πιστεύετε! ἀνέκραζεν
ὁ Ἔρικ Βαλδενάκ, πρέπει νὰ ἦσθε βέβαιοι!

— Λοιπὸν μάλιστα! εἴμεθα βέβαιοι! ἀπαντῶ
εἰς τὸν διακόπαντὰ με. Ναί! εἶναι στερεὰ γῆ
καὶ οὐχὶ θάλασσα ἡ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀγορα-
σθεῖσα χώρα ἧτις ἀνήκει σήμερον εἰς τὰς Ἠνω-
μένας Πολιτείας, μὴ δικαιομένης οὐδεμιᾶς
Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἐπ'
αὐτῆς! »

Ψίθυρισμοὶ ἠκούσθησαν εἰς τὰ ἐδώλια τῶν
ἀντιπροσώπων τοῦ Παλαιοῦ κόσμου.

(Jules Verne)

Ἔπειτα συνέχεια

Ο Ο Ν Ο Σ

Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐδίησατο παῖδας
νωθῆς, ἃ δὴ πολλὰ περὶ ῥοπαλ' ἀμφὶς εἶαγῃ,
κῆρρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λείον· οἱ δὲ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισιν βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκάρεσσατο φορβῆς·
ὡς τότε ἔπειτ' Αἰάντα μέγαν. . . .

Τρῶες. . . ἐπόντο.

[ΟΜΗΡΟΥ ΙΛ. Α 558 κ.ε.]

Ἦτο ὠραία δροσερὰ πρωΐα τοῦ Μαΐου.

Ὅσοι γνωρίζουσι τὸ Μομπελιέ γνωρίζουσι βε-
βαίως καὶ τὴν μεταξὺ τοῦ προαστείου Peyron
καὶ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς ἐκτεινομένην σειρὰν
κῆπων καὶ ἀμπελώνων περιφράκτων ἐξ ἀγρίων
ῥοδῶν καὶ κυδωνιῶν. Μεταξὺ τῶν εὐωδῶν τού-
των φρακτικῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων φωλεύουσιν ἀη-
δόνες, περιεπάτουσιν θαυμάζων τὴν ἐπὶ τῶν ἀνθέ-
ων ἐπικαθημένην καὶ εἰς τὰς πρώτας ῥοδοχρόους
ἀκτίνας τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου σπινθηρίζου-
σαν δρόσον. Ὁ αἶθριος οὐρανὸς καὶ ἡ διαυγὴς
ἀτμοσφαῖρα ἔδιδον εἰς τὴν τοποθεσίαν ὅψιν ἐλ-
ληνικὴν, ἐνῶ συγχρόνως ἡ ἄκρα ἡσυχία παρήγεν
ἐν τῇ ψυχῇ μου αἰσθημα θρησκευτικῆς κατανύ-
ξεως. — Μοί ἐφαίνετο ὅτι εὐρίσκομαι ἐντὸς με-
γαλοπρεποῦς ναοῦ.

Αἴφνης διακόπτεται ἡ ἀπόλυτος σιγὴ ὑπὸ τοῦ
ἤχου βηματικῶν καὶ ὁμιλίας προσώπων ὀπισθεν
τῶν ῥοδῶν εὐρισκομένων. Ἰδίως διέκρινα γυ-
ναικεῖαν φωνὴν ἐπανλαμβάνουσαν ἐπιμόνως:

— Marchez, Monsieur, s'il vous plaît.

Κατ' ἀρχὰς ὑπέθεσα ὅτι τὸ ὠραιότερον ἡμῶν
ἐρωτευμένου ζεύγους, ἔχον ἀποχρῶντας λόγους
νὰ ἀποπερατώσῃ τὸν πρῶτον περίπατον πρὶν
ἐξυπνήσῃ ὁ κόσμος, ἐδείκνυε σπυρδῆν, ἐνῶ ὁ κύ-
ριος ἐφαίνετο μᾶλλον διατεθειμένος νὰ ἀπολαύσῃ
ἀκόμη τὴν δρόσον τῆς θελκτικῆς πρωΐας. Ἀπέρ-
ριψα ὅμως τὴν ἰδέαν ταύτην, ὅτε ἡ αὐτὴ φωνὴ
ὀξεῖα πλέον, ὡς φωνὴ συζύγου ἐπιπληττούσης
τὸν ἄνδρα τῆς, ἐπανελάβην ὀργίλως:

— Mais marchez donc, Monsieur, s'il
vous plaît.

Καὶ ἤκουον συγχρόνως πάτ, ποῦτ, ὡσάν νὰ
ἐπιπτε ζῦλον ἐπὶ τῆς ῥάχειος τοῦ σιωπηλοῦ κυ-
ρίου, πρὸς τὸν ὁποῖον τόσον ἐντόνως ἀπέτεινε
τὸν λόγον ἡ γυνὴ.

Ἦρχισα ἤδη νὰ οἰκτίρω τὴν δυσάρεστον